

Indkomstskatten, er netop Maaden, hvorpaa den er bleven gennemført; det vilde derfor være en overordentlig vigtig Ting; forekommer det mig, saameget som muligt ved denne Lov at fremme Selvangivelse. Regjeringen synes ogsaa at have været betænkt derpaa; den har, om jeg saa tør kalde det, gjort et Slags Tiløb dertil, men det forekommer mig, at den ikke har taget Skridtet heelt ud. I § 12 af nærværende Lovudkast er det saaledes bestemt, at Skattecommissionens Medlemmer skulle være pligtige at iagttage en ubrødelig Tausshed med Hensyn til de Oplysninger om Skattehavernes Formuesforhold, hvormed de blive bekendte. Det er, fordi man har erkjendt, at det vilde være ønskeligt, at man ikke skulde kunne udfinde, hvilke Folk der angive sig selv, og man har allsaa paa denne Maade villet opmuntre til Selvangivelse. Men i Loven af 19de Februar 1861 angaaende en Omordning af de communale Skatter i Kjøbenhavn, som ogsaa gaar ud paa at indføre en Indkomstskat, er man gaaet videre; der skulle Commissionens Medlemmer afgive en edelig Tilfikkning. Jeg kan nu ikke troe, at det i og for sig gjør synderlig Forskjel i Sagen; men det viser dog, at man har anseet det af stor Vigtighed, at Angivelserne holdes hemmelige. Hvad der derfor ogsaa nærmest er det, der har gjort Sagen saa forhadt her, er egentlig den Omstændighed, at Selvangivelserne tilligemed de andre Angivelser offentliggjøres. Hvis Enhver, der vilde angive sin Formue, kunde skriftlig eller mundtlig henvende sig til Commissionen med sin Angivelse, og det saa kunde blive en lukket Bog, saa troer jeg, der vilde vindes overordentlig Meget derved. Nu vil man maaskee herimod indvende, at man maa have en Control, og at Angivelserne derfor maa offentliggjøres, men dette er ikke i Overensstemmelse med de Principer, som egentligt synes at skulle gennemføres i Lovene, det er ikke i Overensstemmelse med den Hemmelighedsholdelse, som man i andre Tilfælde efterstræber. Man siger vel, at Listerne ikke indeholde Noget om, hvem det er, der selv have angivet deres Indtægter. Det indeholde Listerne rigtignok ikke udtrykkeligt Noget om, men man kan dog i Reglen af dem gaaftlydeligt see, hvor Skatteansættel-

sen har beroet paa et Skjøn, og hvor der har fundet Selvangivelse Sted. Jeg vil ikke sige, at man kan see det i alle Tilfælde, men der er overordentlig mange Tilfælde, hvor man kan see det, navnlig hvor Skatteansættelsen ikke er steet med en rund Sum; hvor f. Ex. en Mand's Indtægt er angivet til 2,900 Rd., seer man strax, at det maa være efter Selvangivelse; thi, hvis der havde været skjønnet, vilde den rimeligvis have været ansat til 3,000 Rd. eller et andet rundt Tal. Saadanne Tilfælde forekomme meget hyppigt, og desuden kan man ved at sammenligne Skatteansættelserne for flere Aar altid komme til Kundskab om, hvilke Ansættelser der ere steet efter Selvangivelse, og hvilke der have beroet paa et Skjøn. Naar Loven skal gennemføres paa den Maade, som det er steet her i Staden, forekommer det mig saaledes, at den ikke vil blive behagelig. Det, som jeg derfor kunde ønske, er, at den Bestemmelse i § 13, hvorefter Skattecommissionen skulde udarbejde en Fortegnelse over den Indkomstskat, hvori hver Skatteyder er sat, og at denne skal henlægges til almindeligt Eftersyn i 14 Dage paa et for Communens Beboere beleiligt Sted, maatte falde bort. Jeg sagde, at Regjeringen havde gjort et Skridt, men ikke taget det heelt ud, og jeg sigtede derved navnlig til, at man i § 17 i Loven om Indkomstskatten i Kjøbenhavn har bestemt, at denne Fortegnelse skal trykkes, og at enhver Skatteyder kan forlange den udeleveret for en billig Betaling, fordi man vilde give den den størst mulige Offentlighed. Dette har man ikke anseet for hensigtsmæssigt her; nu vil man kun fremlægge Listen. Jeg troer, som sagt, at Intet har gjort den kjøbenhavnske Indkomstskat saa forhadt og bidraget saameget til, at Selvangivelse ikke er bleven saa hyppig, som man kunde vente, som netop denne trykte Bog, og jeg troer det Samme vil blive Tilfældet, hvis man her indfører en saadan Bestemmelse, hvorved det vil blive bekendt for Enhver, til hvor stor Skat hver Enkelt er ansat. Det vil have en meget uheldig Indflydelse paa Selvangivelserne, som Regjeringen dog, som man seer af Loven, ønsker at fremkalde. Man kan see det paa mange forskjellige Steder, blandt andet ogsaa ved det Punkt, som den ærede Landstingsmand for